Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
Број: 2 Рео. 20/2017
04.08.2017. године
Б е о г р а д
Масарикова бр. 2

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, стечајни судија Гордана Аранђеловић, одлучујући о предлогу за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације стечајног дужника Компанија "ПРОГРЕС" а.д. Београд, ул. Змај Јовина бр. 8-10, дана 04.08.2017. године донео је следеће

Р Е Ш Е Њ Е

I ОТВАРА СЕ стечајни поступак над стечајним дужником Компанија "ПРОГРЕС" а.д. Београд, ул. Змај Јовина бр. 8-10, матични број 07034245.

II ПОТВРЂУЈЕ СЕ усвајање измењеног и допуњеног унапред припремљеног плана реорганизације, поднетог овом Суду дана 01.12.2016. године од стране стечајног дужника Компанија "ПРОГРЕС" а.д. Београд, ул. Змај Јовина бр. 8-10, матични број 07034245.

III ОБУСТАВЉА СЕ стечајни поступак над стечајним дужником Компанија "ПРОГРЕС" а.д. Београд, ул. Змај Јовина бр. 8-10, матични број 07034245.

IV По доношењу овог решења сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене унапред припремљеним планом реорганизације, уређују се искључиво према условима из унапред припремљеног плана реорганизације. Усвојени унапред припремљени план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца биће намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем овог Суда 5 Рео. 15/2014 од 29.06.2015. године отворен је стечајни поступак, потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обустављен стечајни поступак над стечајним дужником Компанија "ПРОГРЕС" а.д. Београд.

Решењем Привредног апелационог суда 8 Пвж. 517/15 од 06.11.2015. године укинуто је решење Привредног суда у Београду 5 Рео. 15/2014 од 29.06.2015. године и предмет враћен првестепеном суду на поновни поступак.

Поступајући по решењу Привредног апелационог суда 8 Пвж. 517/15 од 06.11.2015. године, у поновном поступку Привредни суд у Београду је закључком 5 Рео. 15/2014 од 03.12.2015. године наложио стечајном дужнику Компанија "ПРОГРЕС" а.д. Београд да у року од 30 дана од дана пријема закључка, под претњом одбачаја плана, допуни план тако што ће у исти уврстити потраживања поверилаца: "ЈИК банка" а.д. Београд у стечају, "Инвест банка" а.д. Београд у стечају, "Београдска банка" а.д. Београд у стечају, "Славија банка" а.д. Београд у стечају, "Југобанка" а.д. Београд у стечају, Агенција за осигурање депозита за потраживања преузета од "Славија банке" и "Нишке банке", док је закључком 5 Рео. 15/2014 од 14.01.2016. године продужио рок за подношење измењеног плана до 29.02.2016. године.

Дана 29.02.2016. године стечајни дужник Компанија „ПРОГРЕС" а.д. Београд поднео је овом Суду допуњени унапред припремљени план реорганизације са прилозима.

Рочиште за разматрање предлога унапред припремљеног плана реорганизације и гласање од стране поверилаца заказано је за 11.05.2016. године у 11,00 часова, а оглас је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије" бр. 36 од 08.04.2016. године и истакнут на огласној табли суда дана 06.04.2016. године.

По објављивању огласа пристигло је девет примедби заинетересованих лица на текст плана од 29.02.2016. године, и то:

- Адвокат Слободан Тодоровић је поднео примедбе дана 15.04.2016. године, па потом и предлог за одбацивање плана реорганизације дана 18.04.2016. године, на које се предлагач изјаснио поднесцима од 27.04.2016. године и 05.05.2016. године;
- Београдска банка а.д. Београд у стечају је поднела примедбе дана 22.04.2016. године, на које се предлагач изјаснио поднеском од 05.05.2016. године;
- Инвест банка а.д. Београд у стечају је поднела примедбе дана 22.04.2016. године, на које се предлагач изјаснио поднеском од 05.05.2016. године;

- Југобанка а.д. Београд у стечају је поднела примедбе дана 22.04.2016. године, на које се предлагач изјаснио поднеском од 05.05.2016. године;
- ЈИК банка а.д. Београд у стечају је поднела примедбе дана 22.04.2016. године, на које се предлагач изјаснио поднеском од 05.05.2016. године;
- Агенција за осигурање депозита у име и за рачун Републике Србије је поднела примедбе дана 22.04.2016. године, на које се предлагач изјаснио поднеском од 05.05.2016. године;
- Државно правобранилаштво, као заступник Републике Србије, је поднело примедбе дана 25.04.2016. године, на које се предлагач изјаснио поднеском од 05.05.2016. године;
- КМГ „Трудбеник“ а.д. Београд у стечају је поднео примедбе дана 25.04.2016. године, на које се предлагач изјаснио поднеском од 05.05.2016. године.

Разматрајући пристигле примедбе заинтересованих лица и изјашњења стечајног дужника на исте, овај Суд је закључио да је за потребе утврђивања висине потраживања подносилаца примедби, које је стечајни дужник оспорио у својим изјашњењима, неопходно прибавити налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке, као и мишљење независног ревизора о изводљивости поднетог унапред припремљеног плана реорганизације.

Дана 11.05.2016. године одржано је рочиште за разматрање предлога плана реорганизације на коме је пуномоћник повериоца Слободана Тодоровића предложио да се саслуша ревизор који је дао мишљење о изводљивости плана и стечајна управница Богдана Радловић на околност изводљивости плана, као и да се у смислу члана 163. Закона о стечају да налог привременом управнику да утврди тачност података у унапред припремљеном плану реорганизације, које предлоге је овај Суд одбио као неосноване.

Решењем 5 Рео. 29/2015 од 01.06.2016. године суд је одредио да се прибави стручно мишљење од стране вештака економско-финансијске струке мр. Гордане Мрдак на околност постојања и висине потраживања државних поверилаца за потребе гласања о УППР и то: Београдске банке а.д. Београд у стечају, Инвест банке а.д. Београд у стечају, Југобанке а.д. Београд у стечају, ЈИК банке а.д. Београд у стечају, Агенције за осигурање депозита у име и за рачун Републике Србије, као правног следбеника Славија банке. Истим решењем је одређено да се прибави мишљење од стране овлашћеног ревизора „EuroAudit” д.о.о. Београд на околност изводљивости унапред припремљеног плана реорганизације од 29.02.2016. године.

Рочиште за разматрање и гласање о унапред припремљеном плану реорганизације заказано је за 19.07.2016. године у 11,00 часова, а оглас је објављен на огласној табли суда дана 08.06.2016. године, у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 56 од 15.06.2016. годнне и у дневном листу „Данас“ дана 10.06.2016. године.

Примедбе на текст плана реорганизације поднели су повериоци Град Београд, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда дана 23.06.2016. годнне, ЈКП Београдске електране дана 01.07.2016. године, на које примедбе се предлагач изјаснио поднеском од 11.07.2016. године као и КМГ „Трудбеник“ а.д. дана 18.07.2016. године.

Дана 14.07.2016. године Агенција за ревизију, рачуноводствени, порески и финансијски консалтинг „EuroAudit” д.о.о. Београд поднела је овом Суду мишљење на околност изводљивости плана реорганизације са закључком да је измењени и допуњени план изводљив и у свим варијантама прихватљивији од банкротства стечајног дужника.

Дана 15.07.2016. године судски вештак мр. Гордана Мрдак је поднела овом Суду молбу за одобрење продужетка рока за достављање стручног мишљења, коју молбу је суд уважио, па је рочиште за разматрање плана реорганизације заказано за 19.07.2016. године одложено до пријема стручног мишљења вештака.

Дана 21.07.2016. године судски вештак мр. Гордана Мрдак је предала овом Суду стручно мишљење у којем је констатовано да није документовано постојање потраживања проистекло из пословног односа између стечајног дужиика и заинтересованих лица - банака у стечају и Агенције за осигурање депозита, те да самим тим не постоји основ за утврђивање учешћа ових лица као поверилаца за потребе гласања о унапред припремљеном плану реорганизације.

Рочиште за разматрање и гласање о унапред припремљеном плану реорганизације суд је заказао за 02.09.2016. године у 11,00 часова, а оглас је објављен у "Службеном гласнику РС“ број 65/2016 од 28.07.2016. године, у дневном листу "Данас" од 23.07.2016. године и истакнут на огласној табли суда дана 22.07.2016. године.

По објављивању огласа у "Службеном гласнику РС“ у суд су пристигле следеће примедбе:

- Поверилац КМГ Трудбеник а.д. у стечају је дана 15.08.2016. године поднео овом Суду примедбе на текст плана са захтевом да се обавезе према овом повериоцу по основу пресуде Привредног апелационог суда 5 Пж. 2305/16 од 15.06.2016. године, предвиде као трошак поступка у самом плану;
- ЈКП „Београдске електране“ су дана 22.07.2016. године доставиле овом Суду примедбу да се не слажу са изјашњењем стечајног дужника и да остају при својој примедби од 01.07.2016. године;
- Дана 23.08.2016. године „Југобанка“ а.д. Београд у стечају је поднела примедбе на мишљење ревизора и мишљење вештака са предлогом да суд наложи ревизору да преиспита ставове у вези са могућношћу реализације плана и реалности наставка пословања, као и да наложи вешаку да се потраживање „Југобанке“ а.д. Београд уврсти у неспорно и тиме омогући овом лицу изјашњење и гласање о плану;
- Агенција за осигурање депозита у име и за рачун Ребулике Србије је дана 26.08.2016. године поднела примедбе на закључак ревизора и мишљење

вештака за предлогом да се потраживање уврсти у неспорно и тиме омогући овом лицу изјашњење и гласање о плану;

- Београдска банка а.д. Београд у стечају је дана 29.08.2016. године поднела примедбе на закључак ревизора и мишљење вештака са захтевом да јој се омогући изјашњавање и гласање о плану;
- Инвест банка а.д. Београд у стечају је дана 29.08.2016. годнне поднела примедбе на мишљење ревизора и вештака, као и предлог да јој се потраживање уврсти у неспорно и омогући изјашњавање и гласање о плану;
- Државно правобранилаштво је дана 30.08.2016. године поднело овом Суду примедбе на мишљење ревизора и вештака;
- ЈИК банка а.д. Београд у стечају је дана 31.08.2016. годнне поднела примедбе на закључак ревизора и мишљење вештака којима тражи да јој се омогући гласање о плану;
- Адвокат Слободан Тодоровић је дана 31.08.2016. године поднео овом Суду примедбе на мишљење ревизора о изводљивости плана којима тражи да се ангажује нови независни ревизор који ће дати мишљење о изводљивости плана реорганизације.

На рочишту за разматрање предлога УППР суд је прихватио примедбу стечајног повериоца Слободана Тодоровића на изјашњење ревизорске куће „EuroAudit“ д.о.о. Београд, те наложио подносиоцима примедбе и предлагачу да у року од 3 дана, доставе сагласан предлог нове ревизорске куће, а уколико то не учине исту ће одабрати суд. Суд је прихватио и примедбе државних поверилаца на мишљење судског вештака мр. Гордане Мрдак у делу у коме се указује да се мишљење не може јединствено односити на све повериоце, па је суд наложио вештаку Гордани Мрдак да се о сваком потраживању појединачно изјасни, имајући у виду примедбе поднете од стране државних поверилаца, а које се тичу фактичких нетачности у налазу - да ли су повериоци покушали наплату потраживања, да ли су покренули судске поступке и да ли су потраживања пријављена у поступку реструктурирања.

Стечајни дужник је поднеском од 07.09.2016. године обавестио суд да предлаже ангажовање ревизорске куће ревизора Друштво за ревизију БДО д.о.о. Београд ради давања мишљења на околност изводљивостн УППР, а како поверилац Слободан Тодоровић није доставио примедбу на овај предлог, суд је решењем Рео. 29/2015 од 19.09.2016. године одредио прибављање мишљења од стране овлашћеног ревизора Друштво за ревизију БДО д.о.о. Београд на околност изводљивостн УППР.

Закључком овог Суда Рео. 29/2015 од 16.09.2016. године суд је сагласно одредби члана 160. став 3. Закона о стечају наложио привременом стечајном управнику да у року од 60 дана од дана пријема закључка суду достави извештај независног ревизора са стањем на последњи дан који претходи месецу у коме је налог дат.

Дана 16.11.2016. године стечајни дужник је доставио суду измењен и допуњен УППР, а као прилог број један је достављен извештај независног ревизора “IEF” д.о.о. Београд са стањем на дан 31.08.2016. године, који ревизор је ангажован по закључку

овог Суда Рео. 29/2015 од 16.09.2016. године уз сагласност привременог стечајног управника.

Дана 01.12.2016. године стечајни дужник је суду доставио измењени и допуњени унапред припремљени план реорганизације са корекцијама које, између осталог, укључују и измену мере за намирење треће класе, тако да предвиђени делимични отпуст дуга по овој верзији плана наступа условно, тек по намирењу 50% главнице дуга. Суд је заказао рочиште за разматрање измењеног и допуњеног УППР од 01.12.2016. године за 10.01.2017. године, па је оглас објавио на огласној табли суда дана 01.12.2016. године, у „Службеном гласнику РС“ бр. 98 од 08.12.2016. године и у дневном листу „Данас“ дана 19.12.2016. године.

Друштво за ревизију „БДО“ д.о.о. Београд је дана 13.12.2016. године доставило суду мишљење на околност изводљивости унапред припремљеног плана реорганизације у коме је констатовано да је предложени унапред припремљени план реорганизације изводљив.

Судски вештак економско-финансијске струке мр. Гордана Мрдак је дана 26.12.2016. године доставила измењен и допуњен налаз и мишљење вештака за појединачна потраживања државних поверилаца и то: „Инвестбанка“ а.д. у стечају, “ЈИК” банка а.д. у стечају, “Југобанка“ а.д. у стечају, ”Београдска банка“ а.д. у стечају, Република Србија за потраживање “Славија банке”, Агенција за осигурање депозита у име и за рачун Републике Србије за потраживање „Нишке банке".

Привремени стечајни управник Агенција за лиценцирање стечајних управника, и то повереник Раде Радуловић доставио је суду извештај дана 10.01.2017. године.

Рочиште за разматрање унапред припремљеног плана реорганизације од 01.12.2016. године и гласање од стране поверилаца одржано је 10.01.2017. године. Пре почетка гласања, суд је обавестио присутне да су у законском року од 15 дана од дана објављивања огласа у „Службеном гласнику РС“ бр. 98 од 08.12.2016. године пристигле следеће примедбе поверилаца:

- Примедба ЈП „Електропривреда Србије" Београд да планом није обухваћено потраживање подносиоца примедбе на дан 31.08.2016. године примљена је дана 19.12.2016. године и уручена предлагачу дана 22.12.2016. године. Предлагач је у свом одговору од 30.12.2016. године одговорио да наводи из примедбе нису тачни и да редовно измирује обавезе према подносиоцу примедбе. Суд је прихватио наводе предлагача и одбио примедбу будући да је овакво стање потврдио и независни ревизор у свом извештају.
- Примедба „КМГ Трудбеник” примљена је дана 21.12.2016. године и уручена предлагачу дана 23.12.2016. године. Предлагач је у свом одговору од 30.12.2016. године навео да примедбе нису основане. „КМГ Трудбеник” сматра да је трећа класа поверилаца формирана на незаконит начин, јер сви повериоци те класе приликом намирења неће имати исти третман као и приликом гласања, већ ће приликом намирења поједини повериоци бити привилеговани, односно сматра да ће бити привилеговани сви повериоци који до „пресечног датума" имају потраживање на име камате „нула" или релативно мали износ камате или

трошкова у односу на главницу, док ће у намирењу бити оштећени сви повериоци те класе који имају знатна потраживања на име затезне камате или трошкова у односу на главницу. Суд је примедбу одбио као неосновану јер је за све повериоце треће класе планом предвиђен истоветан критеријум за намирење који подразумева условни отпуст свих камата на главницу, припадајућих трошкова и 50% од главног дуга по намирењу 50% главног дуга, што је без утицаја на то када је главно потраживање настало и доспело и који је износ доспелих камата на главни дуг. Примедба повериоца би била основана када би камата на главницу потраживања и припадајући трошкови свим повериоцима ове класе били капитализовани, односно приписани главници, што овде није случај будући да су у плану за сва потраживања из треће класе посебно приказани главница, камата и припадајући трошкови. Како нема приписа акцесорних потраживања на главно потраживање, тако нема сметњи да се сходно начелу аутономије воље планом реорганизације уговори отпуст само споредних потраживања, без обзира на висину истих.

- Примедба "Београдске банке" а.д. у стечају је примљена дана 23.12.2016. године, а предлагач је на исту одговорио поднеском од 30.12.2016. године у коме је навео да је мишљење вештака мр. Мрдак Гордане да између овог лица и предлагача нема основа за успостављање дужничко-поверилачког односа, односно да није документовано постојање потраживања проистекло из пословног односа између предлагача и Београдске банке ад у стечају, те да из тог разлога ово лице не може бити сврстано у круг лица која се могу изјашњавати о усвајању УППР. У односу на примедбе које се односе на изводљивост плана предлагач је истакао да се у списима суда налази ревизорски извештај са мишљењем да план испуњава све услове прописане Законом о стечају, да садржи реалне пројекције пословања и да је у целости као такав изводљив. Суд је прихватио изјашњење предлагача и одбио примедбу у целини.

- Примедба „Инвестбанке" а.д. у стечају примљена дана 23.12.2016. године и уручена предлагачу дана 23.12.2016. године. Предлагач је у свом одговору од 30.12.2016. године навео да примедбе овог повериоца нису основане и предложио да их суд одбије. С обзиром да је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу вештака од 26.12.2016. године констатовано да сходно прописима из области рачуноводства није документовано постојање потраживања из пословног односа стечајног дужника и „Инвестбанке" а.д. у стечају, то је суд одбио примедбе као неосноване.

- Примедба „Југобанке" а.д. у стечају примљена је дана 23.12.2016. године и уручена предлагачу дана 23.12.2016. године. Предлагач је у свом одговору од 30.12.2016. године навео да примедбе овог повериоца нису основане и предложио да их суд одбије. Обзиром да је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу вештака од 26.12.2016. године констатовано да сходно прописима из области рачуноводства није документовано постојање потраживања из пословног односа стечајног дужника и „Југобанке" а.д. у стечају, то је суд одбио примедбе као неосноване.

- Примедба „ЈИК банке" а.д. у стсчају примљена је дана 23.12.2016. године и уручена предлагачу дана 23.12.2016. године. Предлагач је у свом одговору од 30.12.2016.године навео да примедбе овог повериоца нису основане и

предложио да их суд одбије. С обзиром да је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу вештака од 26.12.2016. године констатовано да сходно прописима из области рачуноводства није документовано постојање потраживања из пословног односа стечајног дужника и „ЈИК банке"а.д. у стечају, то је суд одбио примедбе као неосноване.

- Примедба Државног правобранилаштва као заступника повериоца Републике Србије примљена је дана 23.12.2016. године и уручена предлагачу дана 23.12.2016. године. Предлагач је у свом одговору од 30.12.2016. године навео да примедбе овог повериоца нису основане и предложио да их суд одбије. С обзиром да је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу вештака од 26.12.2016. године констатовано да сходно прописима из области рачуноводства није документовано постојање потраживања из пословног односа стечајног дужника и Републике Србије као правног следбеника „Славија банке"а.д., то је суд одбио примедбе као неосноване. Суд је одбио и примедбе које се односе на економске елементе плана с обзиром да је Друпггво за ревизију „БДО'' д.о.о. Београд дана 13.12.2016. године доставило суду мишљење да је предложени унапред припремљени план реорганизације изводљив.
- Примедба повериоца Град Београд - Управа јавних прихода града Београда примљена је дана 23.12.2016. године и уручена предлагачу дана 23.12.2016. године. Предлагач је у свом одговору од 30.12.2016. године навео да овај поверилац није изнео ни једну примедбу правног карактера, већ се ради само о техничким ознакама одељења Градске управа јавних прихода Града Београда, с тим да ово ни на који начин не утиче на права и интересе Управе јавних прихода Града Београда обзиром да сва одељења појединачно припадају Управи јавних прихода Града Београда, те да у том делу примедба која је изнета нема суштинског значаја за одлуку о УППР. Суд је прихватао изјашњење предлагача и одбио примедбу.
- Примедба Агенције за осигурање депозита примљена је дана 23.12.2016. године и уручена предлагачу дана 09.01.2017.године. Предлагач је исту оспорио наводећи да се примедбе овог лица понављају, те да предлагач остаје у свему при наводима из изјашњења од 03.05.2016. године који се односи на ранији УППР. У погледу примедбе да је повољније спровођење стечајног поступка а не поступка по УППР, предлагач је навео да је у УППР детаљно образложио да би се у случају спровођења стечајног поступка повериоци намирили за око 30% вредности својих потраживања, док се по УППР намирују за 50% главнице својих потраживања у року од годину дана. С обзиром да је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу вештака од 26.12.2016. године констатовано да сходно прописима из области рачуноводства није документовано постојање потраживања из пословног односа стечајног дужника и Агенције за осигурање депозита у име и за рачун Републике Србије за потраживање „Нишке банке" а.д. Ниш, то је суд одбио примедбе као неосноване.
- Примедба поверилаца ХК „Вискоза" а.д. и „Стандард" д.о.о. у стечају достављена је суду 01.12.2016. године и уручена предлагачу дана 09.01.2017. године. Предлагач је истакао да је примедба основана с обзиром да је пресудом Привредног суда у Ваљеву П. 226/2013 од 22.03.2016. године у целости одбијен тужбени захтев предлагача и предлагач је обавезан да плати трошкове поступка

у износу од 1.093.500,00 динара. Како наведени износ има занемарљив утицај на проценте у трећој класи поверилаца, то је суд прихватио наводе предлагача да није целисходно због тога мењати УППР већ да се има применити одредба члана 156. став 4. тачка 1. Закона о стечају по којој се потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца, намирује на исти начин и под истим условима као и потраживање других поверилаца његове класе, односно треће класе у конкретном случају.

- Пуномоћник повериоца адв. Слободана Тодоровића на рочишту је истакао да нису испуњени услови за гласање о УППР из разлога што је кориговани план достављен 01.12.2016. године, а исти садржи суштинске измене начина намирења поверилаца треће класе, те је стога такав план морао бити праћен новим ванредним извештајем независног ревизора, јер је од дана пресека 31.08.2016. године до 01.12.2016. године, као дана подношења измењеног плана, прошло 92 дана, док закон у члану 156. став 4. тачка 5. предвиђа да је рок 90 дана, па је стога предложио да стечајни дужник обезбеди нови ванредни извештај ревизора. Пуномоћник предлагача је оспорио предлог повериоца, наводећи да је предлагач благовремено, у складу са одредбом члана 156. став 4. тачка 5. Закона о стечају дана 16.11.2016. године поднео УППР са ванредним извештајем ревизора, те да је верзија од 01.12.2016. године заправо незнатно допуњен УППР од 01.12.2016. године којим су акцептирине примедбе појединих поверилаца, конкретно једног повериоца, а што има за последицу повољност и за све остале повериоце. За овим је пуномоћник повериоца истакао да се не ради о формалном захтеву, већ суштинском, јер је у овом тренутку неопходно утврдити какво је стање пословних обавеза стечајног дужника у тренутку када се гласа о плану. Пуномоћник предлагача истиче да ни ове примедбе не стоје, јер је у УППР детаљно наведено да се све обавезе према повериоцима усаглашавају са стањем на дан почетка примене УППР, тако да повериоци никакве штетне последице не могу да претрпе, након чега је пуноћник повериоца истакао да повериоци не знају о чему гласају. Потом је поверилац предложио одлагање рочишта ради прибављања новог мишљења ревизора о изводљивости плана, док је пуномоћник предлагача за овим изјавио да су неосновани предлози повериоца јер су се четири различите ревизорске куће до сада децидирано изјасниле да је предложени УППР изводљив, укључујући и ревизорску кућу "БДО" која је мишљење о изводљивости поднела 13.12.2016. године. Разматрајући наводе повериоца и предлагача суд је оценио да примедбе повериоца нису основане с обзиром да није дошло до значајнијих промена у класама поверилаца у односу на претходну верзију плана од 16.11.2016. године уз коју је достављен и нови ванредни извештај ревизора, нити су измене УППР од 01.12.2016. године такве да је неопходно радити нови ванредни извештај ревизора с обзиром да се измене састоје у побољшању позиције свих поверилаца треће класе на начин што је предлагач иницијално предложени безусловни отпуст дела дуга заменио условним отпустом дела дуга у случају измирења 50% главнице. Како ова измена ни на који начин не ремети проценте за гласање утврђене ванредним извештајем ревизора са стањем на дан 31.08.2016. године то је суд на становишту да би нова ревизија представљала беспотребни трошак и одуговлачење поступка на штету и предлагача и поверилаца обухваћених планом. Из наведених разлога суд је одбио примедбе и

предлог повериоца адв. Слободана Тодоровића за одлагање рочишта ради прибављања новог мишљења ревизора о изводљивости плана.

- Пуномоћник Југобанке ад у стечају изјавио је да остаје у свему при наводима из поднеска од 23.12.2016. године и наводи да је ревизор на страни 4 изнео мишљење да је једина могућност изводљивости плана да дође до отписа потраживања државних поверилаца, па и овог стечајног повериоца. Пуномоћник предлагача истиче да не стоје изнете примедбе јер се у извештају "БДО" нигде децидирано не наводи да успешност спровођења УППР зависи од отпуста дуга према државним повериоцима. Суд је прихватао изјашњење пуномоћника предлагача и одбио примедбу Југобанке ад у стечају.

Пре почетка гласања суд је констатовао да потраживања „ЈИК Банке" АД Београд у стечају, „Инвест банке" АД Београд у стечају, „Београдске банке" АД Београд у стечају, „Југобанке" АД Београд у стечају, Републике Србије као следбеника "Славија" банке и Агенције за осигурање депозита у име и за рачун Републике Србије, нису учињена вероватним, па је применом одредбе члана 160. став 2. Закона о стечају наведеним лицима ускратио право гласа о унапред припремљеном плану реорганизације.

Суд је констатовао да је унапред припремљеним планом реорганизације предвиђено намирење поверилаца у 4 класе, и то: класа 1 која одговара првом исплатном реду, класа 2 која одговара другом исплатном реду, класа 3 која одговара трећем исплатном реду и класа 4 коју чине повезана лица са стечајним дужником.

Такође, суд је констатовао да класе поверилаца 1 и 2 не гласају о плану из разлога што ће бити намирене пре почетка примене плана, па се у смислу одредбе члана 165. став 11. Закона о стечају сматра се да је план у овим класама усвојен. Суд је констатовао да сагласно одредби члана 165. став 7. Закона о стечају класа поверилаца 4 не гласа о плану реорганизације с обзиром да је реч о посебној класи повезаних лица са стечајним дужником.

Након унетих констатација приступило се гласању у класи 3 поверилаца.

- Поверилац Proctor & Gamble гласа ЗА са процентуалним учешћем од 41.57% у оквиру класе 3;
- Поверилац Гаспром банка гласа ЗА са процентуалним учешћем од 33,27% у оквиру класе 3;
- Поверилац Слободан Тодоровнћ гласа ПРОТИВ са процентуалним учешћем од 3,68% у оквиру класе 3;
- Поверилац Град Београд - Управа јавних прихода (Палилула, Стари град и Нови Београд) гласа ПРОТИВ са збирним процентуалним учешћем од 6,81% у оквиру класе 3;
- Поверилац КМГ Трудбсник гласа ПРОТИВ са процентуалним учешћем 3,33% у оквиру класе 3;
- Поверилац Осколски електрометалуршки комбинат Русија глас ЗА са процентуалним учешћем од 1,33% у оквиру класе 3;

- Поверилац Семсли трејдинг гласа ЗА са процентуалним учешћем 0,59% у оквиру класе 3;
- Поверилац Београдске електране са процентуалним учешћем од 0,11% у оквиру класе 3 се уздржао од гласања.

За усвајање плана гласали су повериоци са укупним процентуалним учешћем од 76,76%, против усвајања плана гласали су повериоци са укупним процентуалним учешћем од 13,82%, а од гласања се уздржао поверилац са процентуалним учешћем од 0,11%, па је суд констатовао да је унапред припремљени план реорганизације усвојен у класи 3.

У складу са чланом 165. став 11. Закона о стечају план реорганизације се сматра усвојеним ако га на прописан начин усвоје све класе у складу са одредбама овог закона. На основу спроведеног гласања, суд је констатовао да је измењени и допуњени унапред припремљени план реорганизације од 01.12.2016. године усвојен.

На решење овог Суда од 10.01.2017. године којим је отворен стечајни поступак, потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обустављен стечајни поступак над предлагачем „ПРОГРЕС“ а.д. Београд пристигао је већи број жалби поверилаца. У жалбеном поступку Привредни апелациони суд је дана 07.06.2017. године донео решење 7 Пвж. 151/17 којим је укинуто решење овог Суда Рео. 29/15 од 23.01.2017. године, исправљено решењем Рео. 29/15 од 26.01.2017. године, као и решење овог Суда 2 Рео. 29/15 од 10.01.2017. године, па је предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Испитујући законитост и правилност првостепеног решења од 10.01.2017. године, Привредни апелациони суд је нашао да првостепени суд у образложењу своје одлуке није дао разлоге о свом закључку да оспорена потраживања банака у стечају нису вероватна, нити је ценио садржину и правно дејство приложених записника, те да се првостепени суд морао јасно изјаснити у погледу правне природе приложених записника сачињених за поступак приватизације стечајног дужника, ценећи да ли су у истим наведени и појединачни основи потраживања која су њима обухваћена како би се појединачна потраживања могла идентификовати, а посебно је морао, имајући у виду садржину записника, ценити њихово правно дејство. Привредни апелациони суд даље је навео да уколико првостепени суд нађе да исти не производе дејство, за шта мора дати разлоге, или да се из истих не могу идентификовати основи и висина појединачних потраживања приказаних у збиру, повериоци могу другим доказима односно документацијом учинити вероватним своја потраживања, будући да чињеница да она нису евидентирана у књиговодству стечајног дужника не мора значити да збиља и не постоје. Привредни апелациони суд је нашао и да у налазу вештака, у коме се наводи да је стечајни дужник био "гарант" за обавезе својих повезаних лица, није објашњено о каквом се "гаранту" ради, да ли је у питању јемство или неко друго (и које) средство обезбеђења, ако се ради о јемству да ли је стечајни дужник и за које обавезе био јемац-платац па дакле солидарно обавезан, да ли је главни дужник измирио обавезу илн није, те у вези са тим од каквог је утицаја то што се поверилац није обратио стечајном дужнику активирањем средстава обезбеђења, и коначно да ли је такво обраћање услов за настанак обавезе дужника према банкама или основ за прекњижавање са ванбилансне на билансну евиденцију, односно да су разлози о

предњем у потпуности изостали. На крају образложења своје одлуке Привредни апелациони суд је навео да првостепени суд у поновном поступку мора ценити садржину и правно дејство приложених записника на напред наведени начин, ценити изведене доказе и документацију која је презентована по сваком од основа појединачних потраживања, па дати јасно и потпуно образложење о вероватности потраживања банака у стечају и Републике Србије. Уколико сматра да потраживања банака нису документована и услед тога учињена вероватним, и такав закључак првостепени суд мора образложити.

Поступајући по решењу Привредног апелационог суда 7 Пвж. 151/17 од 07.06.2017. године, првостепени суд је у поновном поступку дана 10.07.2017. године донео закључак којим је наложио вештаку др Гордани Мрдак да изради допуну свог налаза и мишљења тако што ће за све државне повериоце чија је потраживања стечајни дужник оспорио – банке у стечају, Агенцију за осигурање депозита и Републику Србију, навести да ли је и на који начин стечајни дужник гарантовао овим лицима за обавезе својих повезаних лица, да ли је стечајни дужник са наведеним лицима закључивао уговоре о јемству, уговоре о преузимању дуга, уговоре о приступању дугу или друге уговоре који би водили промени дужника у облигационо-правном односу, ако је стечајни дужник са наведеним лицима закључивао уговоре о јемству, да ли је и за које обавезе био јемац-платац, односно солидарни дужник, навести да ли су главни дужници испунили своју обавезу или нису, да ли је активирање средстава обезбеђења која је издао стечајни дужник био услов за настанак обавезе стечајног дужника према овим лицима или основ за прекњижавање са ванбилансне на билансну евиденцију, дати процену висине потраживања наведених лица у динарима за сврху гласања о унапред припремљеном плану реорганизације, и да допуњени налаз и мишљење достави овом Суду у року од 15 дана од дана пријема закључка.

Вештак је допуњени налаз и мишљење доставио овом Суду дана 25.07.2017. године.

За оспореног повериоца Београдска Банка а.д Београд у стечају, вештак је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу од 25.07.2017. године навео да стечајни дужник са Београдском Банком а.д. у стечају није закључио уговоре о јемству, приступању дугу, преузимању дуга или неком другом послу који би водио промени дужника у облигационоправном односу, што је суд прихватио будући да није достављен доказ који би водио другачијем закључку. Према налазу вештака, стечајни дужник је по основу више уговора о одобрењу кредитних линија, закључених током 1992. године између повезаних лица дужника и банке, издао банци средства обезбеђења у виду бланко акцептних налога, бланко соло меница и неопозивог овашћења банци да са девизног или динарског рачуна „Прогреса“ наплати предметно потраживање или задржи прилив „Прогреса“ ради плаћања доспеле обавезе инофирме, односно повезаног лица. Вештак је даље навео да се дата средства обезбеђења (акцептни налози, бланко соло менице, овлашћења за наплату, изјава „Прогреса“ о измирењу дуга у случају неиспуњења обавеза повезаног лица према Београдској банци Агенција Њујорк) према прописима о рачуноводству књиже у ванбилансној евиденцији, па из тог разлога друштво „Прогрес“ нема прокњижене обавезе према повериоцу Београдска Банка а.д. Београд у стечају у билансној евиденцији, док се примљена средства обезбеђења према прописима о рачуноводству такође књиже у ванбилансној евиденцији, те стога ни поверилац – банка у својој билансној евиденцији

није могла да има прокњижена потраживања према „Прогресу“, по основу напред наведених средстава обезбеђења. Како банка није доказала да је у уговореном или законском року активирала напред наведена средства обезбеђења која је издао стечајни дужник, а посебно имајући у виду да је стечајни дужник истакао приговор застарелости, суд је закључио да су потраживања банке према стечајном дужнику застарела по општем року застарелости, имајући у виду да банка није пружила доказ да је неком радњом прекинула ток застарелости у смислу одредби чланова 387. и 388. Закона о облигационим односима. Разматрајући записник о усаглашеном стању обавеза, суд је закључио да је у истом констатовано стање доспелих, а неизмирених обавеза стечајног дужника према банци са стањем на дан 31.12.2004. године, али без јасно прецизираног основа тих потраживања, будући да се као основ наводе потраживања банке према повезаном лицу стечајног дужника, које има одвојени правни субјективитет у односу на стечајног дужника. У тачки 3. записника је наведено да ће се обавезе дужника усаглашене записником намирити из средстава од продаје акција дужника које су власништво Акцијског фонда РС и Републичког ПИО фонда, под условом успешно окончане продаје акције. У тачки 4. записника је наведено да је записник правоваљан под условом да се приватизација спроведе успешно, те да у противном не производи правно дејство. С обзиром да је предметни записник закључен под условом до чијег остварења није дошло, према схватању суда овај записник не производи правно дејство, те се не може сматрати ни признањем дуга од стране стечајног дужника које би евентуално водило прекиду тока застарелости, нити отпустом дуга од стране банке, а ни преносом, с обзиром да се из истих не може на јасан и недвосмислен начин утврдити заједничка намера уговорача. Из овог разлога суд је на становишту да Београдска Банка а.д. у стечају није учинила вероватним своје потраживање, па је прихватио мишљење вештака да висина потраживања банке за сврху гласања о унапред припремљеном плану реорганизације износи 0,00 динара. Ово не искључије могућност да банка у парничном поступку доказује основ и висину потраживања према стечајном дужнику, посебно имајући у виду члан 156. став 4. тачка 1. Закона о стечају по коме унапред припремљени план реорганизације садржи одредбу којом се одређује да ће потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца бити намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе.

За оспореног повериоца Република Србија у својству правног следбеника Славија банке, вештак је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу од 25.07.2017. године навео да стечајни дужник са овим оспореним повериоцем није закључио уговоре о јемству, приступању дугу, преузимању дуга или неком другом послу који би водио промени дужника у облигационо-правном односу, што је суд прихватио будући да није достављен доказ који би водио другачијем закључку. Према налазу вештака, Република Србија у својству правног следбеника Славија банке је као документе којим доказује своје потраживање према стечајном дужнику доставила Уговор о издавању банкарске гаранције закљученог између Славија банке и Прогреса а.д Београд која је издата за рачун инофирме Интерпрогрес Франкфурт, а у корист ЛХБ банке Франкфурт и записник о усаглашеном стању обавеза дужника према повериоцу са стањем на дан 31.12.2004. године, који је потписан дана 14.11.2006. године. Вештак је у свом извештају констатовао да је Славија банка у корист ЛХБ Банке издала банкарску гаранцију за уредну отплату кредитне линије одобрене ино-фирми Интерпрогрес Франкфурт. Рок важности гаранције је био годину дана. Међутим, банка није доказала да ли је уопште извршила плаћање по издатим банкарским гаранцијама, у ком случају

би једино могла да се наплати од друштва Прогрес, те би тада и настао основ да се у пословним књигама друштва Прогрес а.д Београд прокњиже обавезе према банци, а да се у пословним књигама банке прокњиже потраживања према друштву Прогрес. У погледу записника о усаглашеном стању обавеза дужника (Прогреса) према повериоцу (Славија банка) са стањем на дан 31.12.2004. године, који је потписан дана 14.11.2006. године, у износу од 13.071.930,19 евра, у тачки 2 је наведено да су укупно усаглашене девизне обавезе из тачка 1. овог записника проистекле по основу Уговора бр. ИИИ/48-89 од 26.12.1989.г., Уговора бр. ИИИ/22-90 од 03.07.1990.г., протокола о утврђивању стања међусобних односа по основу гаранција за коришћење кредита код ЛХБ банке од стране Интерпрогреса, Франкфурт сачињен 31.12.1998.године и Уговора о регулисању међусобних односа сачињен 31.12.1998.године између дужника и повериоца и односе се на кредите од ЛХБ банке, Франкфурт, а да су укупно усаглашене динарске обавезе из тачке 1. овог записника проистекле по основу истих уговора и односе се на обрачунату провизију. У тачки 3. записника је наведено да ће се обавезе дужника усаглашене записником намирити из средстава од продаје акција дужника које су власништво Акцијског фонда РС и Републичког ПИО фонда, под условом успешно окончане продаје акције. У тачки 4. записника је наведено да је записник правоваљан под условом да се приватизација спроведе успешно, те да у противном не производи правно дејство. С обзиром да су предметни записници закључени под условом до чијег остварења није дошло, према схватању суда ови записници не производе правно дејство, те се не могу сматрати ни признањем дуга од стране стечајног дужника, нити отпустом дуга од стране банке, а ни преновом, с обзиром да се из истих не може на јасан и недвосмислен начин утврдити заједничка намера уговарача. Из овог разлога суд је на становишту да Република Србија у својству правног следбеника Славија банке није учинила вероватним своје потраживање, па је прихватио мишљење вештака да висина потраживања за сврху гласања о унапред припремљеном плану реорганизације износи 0,00 динара. Ово не искључује могућност да Република Србија у својству правног следбеника Славија банке у парничном поступку доказује основ и висину потраживања према стечајном дужнику, посебно имајући у виду члан 156. став 4. тачка 1. Закона о стечају по коме унапред припремљени план реорганизације садржи одредбу којом се одређује да ће потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца бити намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе.

За оспореног повериоца Инвестбанка а.д Београд у стечају, вештак је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу од 25.07.2017. године навео да стечајни дужник са овим оспореним повериоцем није закључио уговоре о јемству, приступању дугу, преузимању дуга или неком другом послу који би водио промени дужника у облигационо-правном односу, што је суд прихватио будући да није достављен доказ који би водио другачијем закључку. Према налазу вештака, Инвестбанка а.д Београд у стечају је као документе којим доказује своје потраживање према стечајном дужнику доставила уговоре о издавању гаранције закљученим између Инвестбанке дд Београд, с једне стране и Интерпрогрес Њујорк и /или Интерпогрес Франкфурт/М и Прогреса а.д Београд с друге стране; и записник о утврђеном потраживању повериоца према дужнику са стањем на дан 31.12.2004. године, који је потписан дана 13.11.2006. године. Вештак је утврдио да је Уговором о издавању гаранције од 09.07.1990. године и Уговором о издавању гаранције од 08.09.1993. године предвиђено да је рок важности гаранција био до 31.12.1993. године, после чега ће се гаранције сматрати неважећим, те

да је предметним уговорима била предвиђена обавеза Прогреса да као средство обезбеђења достави Инвестбанци по 10 акцептних налога, 2 бланко соло менице, уз овлашћење да исте може о доспећу, сагласно предметном Уговору, попунити као „меницу са доспећем по виђењу“ и клаузулом „без протеста“ и послати на наплату. Вештак је даље навео да се дата средства обезбеђења (акцептни налози, бланко соло менице, овлашћења за наплату) према прописима о рачуноводству књиже у ванбилансној евиденцији, па из тог разлога друштво Прогрес нема прокњижене обавезе према повериоцу Инвестбанка а.д. Београд у стечају у билансној евиденцији, док се примљена средства обезбеђења према прописима о рачуноводству такође књиже у ванбилансној евиденцији, те стога ни поверилац – банка у својој билансној евиденцији није могла да има прокњижена потраживања према Прогресу, по основу напред наведених средстава обезбеђења. Како банка није доказала да је у уговореном или законском року активирала напред наведена средства обезбеђења која је издао стечајни дужник, а посебно имајући у виду да је стечајни дужник истакао приговор застарелости, суд је закључио да су потраживања банке према стечајном дужнику застарела по општем року застарелости, имајући у виду да банка није пружила доказ да је неком радњом прекинула ток застарелости у смислу одредби члана 387. и 388. Закона о облигационим односима. Разматрајући записник о усаглашеном стању обавеза, суд је закључио да је у истом констатовано стање доспелих, а неизмирених обавеза стечајног дужника према банци са стањем на дан 31.12.2004. године, али без јасно прецизираног основа тих потраживања, будући да се као основ наводе потраживања банке према повезаном лицу стечајног дужника, које има одвојени правни субјективитет у односу на стечајног дужника. У тачки 2. записника је наведено да потраживања банке према Прогресу проистичу из Уговора о издавању гаранције за уредну отплату краткорочне кредитне линије бр.5312/63/93 од 08.03.1993. године, закљученог између повериоца са једне и „Interprogress trading corporation“ Њујорк и Предузећа за спољнотрговински и унутрашњи промет „Прогрес“ Београд са друге стране, Уговора о издавању гаранције за уредну отплату краткорочне кредитне линије бр.531 - 34 од 09.07.1990. године и Анекса И рег.бр.5312/64/93 од 08.03.1993. године, закључених између повериоца са једне и „Interprogress“ Франкфурт/М и Предузећа за спољнотрговински и унутрашњи промет „Прогрес“ Београд са друге стране, налога за извршење дознака у Пространству, пријаве потраживања Београдске банке а.д., Београд у стечају бр.3803 од 26.03.2002. године поднете у стечајном поступку који се води над повериоцем, и обрачуна камате од стране Београдске банке а.д. Београд у стечају. У тачки 5. записника је наведено да ће поверилац са дужником и Акцијским фондом Републике Србије закључити Уговор о намирењу потраживања у складу са Уредбом о начину и условима измирења обавеза привредних друштава према повериоцима из средстава остварених од продаје акција привредног друштва у власништву Акцијског фонда Републике Србије. У тачки 6. записника је наведено да је записник правоваљан под условом да се приватизација спроведе успешно, те да у противном не производи правно дејство. С обзиром да је предметни записник закључен под условом до чијег остварења није дошло, према схватању суда овај записник не производи правно дејство, те се не може сматрати ни признањем дуга од стране стечајног дужника које би евентуално водило прекиду тока застарелости, нити отпустом дуга од стране банке, а ни преновом, с обзиром да се из истих не може на јасан и недвосмислен начин утврдити заједничка намера уговарача. Из овог разлога суд је на становишту да Инвестбанка а.д. Београд у стечају није учинила вероватним своје потраживање, па је прихватио мишљење вештака да висина потраживања банке за сврху гласања о унапред припремљеном плану реорганизације износи 0,00 динара.

Ово не искључије могућност да банка у парничном поступку доказује основ и висину потраживања према стечајном дужнику, посебно имајући у виду члан 156. став 4. тачка 1. Закона о стечају по коме унапред припремљени план реорганизације садржи одредбу којом се одређује да ће потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца бити намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе.

За оспореног повериоца Јик Банка а.д Београд у стечају, вештак је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу од 25.07.2017. године навео да стечајни дужник са овим оспореним повериоцем није закључио уговоре о јемству, приступању дугу, преузимању дуга или неком другом послу који би водио промени дужника у облигационо-правном односу, што је суд делимично прихватио будући да није достављен доказ који би водио другачијем закључку, осим у погледу јемства. Према налазу вештака Јик Банка а.д Београд у стечају је као документе којим доказује своје потраживање према стечајном дужнику доставила Уговор о издавању гаранције између ЈИК банке, с једне стране и Интерпрогрес импорт експорт Франкфурт на Мајни и Прогрес Београд с друге стране, за уредну отплату контокорентног кредита у корист ЛХБ Банке, Франкрурт на Мајни 03.10.1990. године; и Анекс бр. 1 Уговора о издавању гаранције од 03.10.1990. године између ЈИК банке, с једне стране и Интерпрогрес импорт експорт Франкфурт на Мајни и Прогрес Београд с друге стране, којим је продужен рок важности гаранције од 23.12.1991. године. Рок важности гаранције одређен је до 11.11.1992. године. Предметним Уговором и Анексом била је предвиђена обавеза Прогреса да као средства обезбеђење достави Јик Банци: 2 бланко соло менице, 5 бланко акцептних налога, и гаранцију којом се јемчи да ће Погрес Београд уколико Интерпрогрес импорт експорт Франкфурт на Мајни не измири своју обавезу према кориснику гаранције по одобреном кредиту од 10.000.000,00 дем, сам измирити обавезу према кориснику гаранције или банци као гаранту. Наведена "гаранција" се може сматрати обликом јемства у смислу одредби члана 997. и 998. Закона о облигационим односима. Вештак је даље навео да се дата средства обезбеђења према прописима о рачуноводству књиже у ванбилансној евиденцији, па из тог разлога друштво Прогрес нема прокњижене обавезе према повериоцу Јик Банка а.д. Београд у стечају у билансној евиденцији, док се примљена средства обезбеђења према прописима о рачуноводству такође књиже у ванбилансној евиденцији, те стога ни поверилац – банка у својој билансној евиденцији није могла да има прокњижена потраживања према Прогресу, по основу напред наведених средстава обезбеђења. Како Јик банка није доказала да је у уговореном или законском року активирала напред наведена средства обезбеђења која је издао стечајни дужник, па ни дато јемство, а посебно имајући у виду да је стечајни дужник истакао приговор застарелости, суд је закључио да су потраживања банке према стечајном дужнику застарела по општем року застарелости, имајући у виду да банка није пружила доказ да је неком радњом прекинула ток застарелости у смислу одредби члана 387. и 388. Закона о облигационим односима. Разматрајући записник о усаглашеном стању обавеза, суд је закључио да је у истом констатовано стање доспелих, а неизмирених обавеза стечајног дужника према банци са стањем на дан 31.12.2004. године, по основу ино гаранције бр.2055 коју је ЈИК банка а.д. на захтев дужника издала у корист ЛХБ банке Франкфурт/М, Немачка. У тачки 3 је наведено да ће се обавезе дужника усаглашене записником намирити из средстава од продаје акција дужника које су власништво Акцијског фонда РС и Републичког ПИО фонда, под условом успешно окончане продаје акција. У тачки 4. записника је наведено да је записник правоваљан

под условом да се приватизација спроведе успешно, те да у противном не производи правно дејство. С обзиром да је предметни записник закључен под условом до чијег остварења није дошло, према схватању суда овај записник не производи правно дејство, те се не може сматрати ни признањем дуга од стране стечајног дужника које би евентуално водило прекиду тока застарелости, нити отпустом дуга од стране банке, а ни преновом, с обзиром да се из истих не може на јасан и недвосмислен начин утврдити заједничка намера уговорача. Из овог разлога суд је на становишту да ЈИК Банка а.д. у стечају није учинила вероватним своје потраживање, па је прихватио мишљење вештака да висина потраживања банке за сврху гласања о унапред припремљеном плану реорганизације износи 0,00 динара. Ово не искључије могућност да банка у парничном поступку доказује основ и висину потраживања према стечајном дужнику, посебно имајући у виду члан 156. став 4. тачка 1. Закона о стечају по коме унапред припремљени план реорганизације садржи одредбу којом се одређује да ће потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца бити намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе.

За оспореног повериоца Југобанка а.д Београд у стечају, вештак је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу од 25.07.2017. године навео да стечајни дужник са овим оспореним повериоцем није закључио уговоре о јемству, приступању дугу, преузимању дуга или неком другом послу који би водио промени дужника у облигационо-правном односу, што је суд прихватио будући да није достављен доказ који би водио другачијем закључку. Према налазу вештака банка је као доказ о постојању потраживања доставила уговоре о кредиту одобрених „Interprogres trading corp“ Њујорк од стране Југобанке Агенције Њујорк и записник о усаглашеном стању обавеза дужника према повериоцу са стањем на дан 31.12.2004. године, који је потписан дана 29.11.2006. године. У предметним уговорима наведено је да је друштво Прогрес а.д Београд доставило Југобанци дд Београд различите инструменте обезбеђења за уредну отплату предметних кредита, и то: изјаве о издавању, попуњавању и коришћењу издатих бланко акцептних налога, меничне изјаве, као и 2 ком. бланко меница авалираних од стране Прогреса; изјаве о цесији, која је дата Југобанци дд Београд којом се друштво Прогрес Београд обавезује да ће девизна потраживања која Прогрес има према инокупцима њихове робе по основу оствареног извоза, на први писани захтев Југобанке дд Београд, цедирати на Југобанку дд Београд, до висине одобрене кредитне линије од стране Агенције Југобанке Њујорк са каматом и свим другим трошковима насталих по основу или у вези кредита који је одобрен „Interprogres trading corp“ Њујорк, с тим да се изјава може активирати само у случају да било коју обавезу по кредиту инофирма не измири у уговореном року. Вештак је даље навео да се дата средства обезбеђења (акцептни налози, бланко соло менице, изјаве о цесији) према прописима о рачуноводству књиже у ванбилансној евиденцији, па из тог разлога друштво Прогрес нема прокњижене обавезе према повериоцу Југобанка а.д. Београд у стечају у билансној евиденцији, док се примљена средства обезбеђења према прописима о рачуноводству такође књиже у ванбилансној евиденцији, те стога ни поверилац – банка у својој билансној евиденцији није могла да има прокњижена потраживања према Прогресу, по основу напред наведених средстава обезбеђења. Како банка није доказала да је у уговореном или законском року активирала напред наведена средства обезбеђења која је издао стечајни дужник, а посебно имајући у виду да је стечајни дужник истакао приговор застарелости, суд је закључио да су потраживања банке према стечајном дужнику по том основу застарела по општем року

застарелости, имајући у виду да банка није пружила доказ да је неком радњом прекинула ток застарелости у смислу одредби члана 387. и 388. Закона о облигационим односима. Разматрајући записник о усаглашеном стању обавеза, суд је закључио да је у истом констатовано стање доспелих, а неизмирених обавеза стечајног дужника према банци са стањем на дан 31.12.2004. године, али без прецизираног основа тих потраживања, те се из истог не може са сигурношћу закључити на која се потраживања дата спецификација односи. У тачки 3. записника је наведено да ће се обавезе дужника усаглашене записником намирити из средстава од продаје акција дужника које су власништво Акцијског фонда РС и Републичког ПИО фонда, под условом успешно окончане продаје акција. У тачки 4. записника је наведено да је записник правоваљан под условом да се приватизација спроведе успешно, те да у противном не производи правно дејство. С обзиром да је предметни записник закључен под условом до чијег остварења није дошло, према схватању суда овај записник не производи правно дејство, те се не може сматрати ни признањем дуга од стране стечајног дужника које би евентуално водило прекиду тока застарелости, нити отпустом дуга од стране банке, а ни преносом, с обзиром да се из истих не може на јасан и недвосмислен начин утврдити заједничка намера уговорача. Из овог разлога суд је на становишту да Југобанка а.д. у стечају није учинила вероватним своје потраживање, па је прихватио мишљење вештака да висина потраживања банке за сврху гласања о унапред припремљеном плану реорганизације износи 0,00 динара. Ово не искључује могућност да банка у парничном поступку доказује основ и висину потраживања према стечајном дужнику, посебно имајући у виду члан 156. став 4. тачка 1. Закона о стечају по коме унапред припремљени план реорганизације садржи одредбу којом се одређује да ће потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца бити намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе.

За оспореног повериоца Агенција за осигурање депозита у име и за рачун Републике Србије, вештак је у измењеном и допуњеном налазу и мишљењу од 25.07.2017. године навео да стечајни дужник са наведеним лицем није закључио уговоре о јемству, приступању дугу, преузимању дуга или неком другом послу који би водио промени дужника у облигационо-правном односу, што је суд делимично прихватио будући да није достављен доказ који би водио другачијем закључку, осим у погледу јемства. Према налазу вештака, Агенција за осигурање депозита је као доказ о постојању потраживања доставила уговоре о издавању гаранције закључене између Нишке банке, с једне стране и Интерпогрес Париз и Прогреса а.д Београд с друге стране; записник о усаглашеном стању обавеза са стањем на дан 31.12.2004. године од 14.11.2006. године, као и више неоверених и непотписаних докумената. По налазу вештака, по основу Уговора о куповини ненаплативих потраживања, закљученог дана 06.06.2006. године између Агенције за осигурање депозита и Нишке банке а.д Ниш, а којим је преузето потраживање по основу одобреног кредита у износу ФРФ 25.000.000,00, који је Banque Franco Yougoslave Paris одобрила ино-фирми Интерпрогрес Париз, а који је одобрен уз гаранцију Београдске банке бр. 11-9833; продајом ненаплативих потраживања Нишка банка је на Агенцију за осигурање депозита пренела и сва права, као и сва средства обезбеђења са свим правима из пренетог потраживања и овлашћењем да их употреби ради наплате пренетих потраживања. Уговор о кредиту закључен је за потребе ино-фирме Интерпрогрес Париз, а чији оснивач је било друштво Прогрес Београд. Нишка банка је за рачун ино-фирме Интерпрогрес Париз, издала гаранцију за уредну отплату кредитне линије у

корист Banque Franco Yougoslave Paris. Рок важности гаранције је био годину дана. У предметном Уговору наведено је да је по основу истог друштво Прогрес Београд доставило Нишкој банци а.д Ниш инструменте обезбеђења и то: 5 бланко соло меница, 5 бланко акцептних налога, и "гаранцију" у виду изјаве Прогреса којом се обавезује да ће, уколико Интерпрогрес Париз не измири обавезе по кредитној линији, исте измирити друштво Прогрес. Наведена "гаранција" се може сматрати обликом јемства у смислу одредби члана 997. и 998. Закона о облигационим односима. Вештак је даље навео да се дата средства обезбеђења према прописима о рачуноводству књиже у ванбилансној евиденцији, па из тог разлога друштво Прогрес нема прокњижене обавезе према повериоцу Агенција за осигурање депозита у билансној евиденцији, док се примљена средства обезбеђења према прописима о рачуноводству такође књиже у ванбилансној евиденцији, те стога ни поверилац – банка у својој билансној евиденцији није могла да има прокњижена потраживања према Прогресу, по основу напред наведених средстава обезбеђења. Како Агенција за осигурање депозита није доказала да је у уговореном или законском року активирала напред наведена средства обезбеђења која је издао стечајни дужник, па ни дато јемство, а посебно имајући у виду да је стечајни дужник истакао приговор застарелости, суд је закључио да су потраживања Агенције према стечајном дужнику застарела по општем року застарелости, имајући у виду да Агенција није пружила доказ да је неком радњом прекинула ток застарелости у смислу одредби члана 387. и 388. Закона о облигационим односима. Разматрајући записник о усаглашеном стању обавеза, суд је закључио да је у истом констатовано стање доспелих, а неизмирених обавеза стечајног дужника према банци са стањем на дан 31.12.2004. године, по основу Уговора о куповини ненаплативих потраживања, закљученог дана 06.06.2006. године између Агенције за осигурање депозита и Нишке банке а.д., Ниш, а којим је преузето потраживање по основу кредита у износу од ФРФ 25.000.000,00, који је Banque Franco Yugoslavia Paris одобрила 1991. године, Прогресовој инофирми Interprogress Paris. Поменути кредит је одобрен уз гаранцију Београдске банке број 112-9833. У тачки 3 је наведено да ће се обавезе дужника усаглашене записником намирити из средстава од продаје акција дужника које су власништво Акцијског фонда РС и Републичког ПИО фонда, под условом успешно окончане продаје акције. У тачки 4. записника је наведено да је записник правоваљан под условом да се приватизација спроведе успешно, те да у противном не производи правно дејство. С обзиром да је предметни записник закључен под условом до чијег остварења није дошло, према схватању суда овај записник не производи правно дејство, те се не може сматрати ни признањем дуга од стране стечајног дужника које би евентуално водило прекиду тока застарелости, нити отпустом дуга од стране банке, а ни пренсом, с обзиром да се из истих не може на јасан и недвосмислен начин утврдити заједничка намера уговорача. Из овог разлога суд је на становишту да Агенција за осигурање депозита није учинила вероватним своје потраживање, па је прихватио мишљење вештака да висина потраживања Агенције за сврху гласања о унапред припремљеном плану реорганизације износи 0,00 динара. Ово не искључије могућност да Агенција у парничном поступку доказује основ и висину потраживања према стечајном дужнику, посебно имајући у виду члан 156. став 4. тачка 1. Закона о стечају по коме унапред припремљени план реорганизације садржи одредбу којом се одређује да ће потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца бити намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе.

Како закључак овог Суда у погледу процене висине потраживања напред наведених оспорених поверилаца у сврху гласања о унапред припремљеном плану реорганизације са овде датим разлозима, заснован на налазу и мишљењу вештака мр Гордане Мрдак, не би водио другачијем третману оспорених поверилаца у евентуалном поновљеном поступку гласања, а уважавајући резултате гласања о плану са рочишта одржаног дана 10.01.2017. године, суд је из разлога целисходности и економичности поступка заузео став да није неопходно понављати поступак гласања о унапред припремљеном плану реорганизације, посебно имајући у виду да другостепени суд није нашао никакве неправилности у поступку гласања које је спроведено на рочишту одржаном дана 10.01.2017. године, па је применом одредбе члана 160. став 4. Закона о стечају донео одлуку као у изреци.

Поука о правном леку:
Против овог решења може се изјавити жалба у року од 8 дана Привредном апелационом суду у Београду преко овог Суда.

Стечајни судија

Гордана Аранђеловић, с.р.
За тачност отправка оверава: